

2018

Svante på sommertogt til Øland og Gotland

I år havde vi planer om at sejle til folkemødet på Bornholm, og derefter op langs Sveriges østkyst, sejle over på Øland og også sejle over og opleve Gotland, hvis vejret var os nådigt.

Vi havde været hos vores sejlervenner og låne søkort, bøger og hørt på gode råd fra dem der har været på de steder vi skulle besøge.

På grund af det vidunderlige vejr og en gunstig vind fra syd, stak vi afsted een dag før beregnet, og sejlede fra Frederiksværk, i læ af land og i smult vand, den 7. Juni kl. 21. Vi sejlede til Gilleleje i den lyse sommernat og kl. 02 kastede vi anker under land, lige vest for havnen. Hen ad morgenen kom striben af fiskerbåde ind og vækkede os med deres små bølger.

Øresund

For motor gik vi ned i Øresund og lagde os Humlebæk Havn og fik besøg af familien, Maja og Malte med Bassen, - og senere kom Stine, Nikolaj, Rebecca og Augusta. Så vi var 8 + en hund til aftensmad i den lille båd, - det gik fint, og godt med et stort cockpit siger jeg bare.

Maja, Malte og Bassen overnattede i båden og tog hjem dagen efter, hvor Jeanne efter aftale ankom med toget og sejlede med ned gennem sundet.

I Nivå var der Havnens Dag, så vi blev overraskende modtaget af Frede da vi gik ind for at få en is.

Langs kysten badede folk så det var en lyst, varmen var trykkende og der var 0 vind. Vandet fortryllende rent og skønt.

Jeanne afmønstrede i Skovshoved og vi fortsatte til Margretheholm hvor vores 10 år gamle elektroniske søkort skulle opdateres.

Lynetten

I Lynetten mødte vi en hel flok glade, svenske Polakker med guitar, ukulele og slagtpøj, musik og gang i den. Thomas faldt i og så gik sangen og bajerne til langt ud på natten.

Den 10. Juni, dagen derpå, har Thomas og spilledåsen lidt ondt i håret efter en våd aften med de søde, sangglade polakker.

Men i Lynetten møder vi Thomas gamle kollegaer fra KAB, både Gert og Elsebeth, Georg og Charlotte, de har alle samme har deres både liggende her.

I lynetten, eller Margretheholm som havnen hedder, er sejlerne ikke særlig gode til at vende deres skilte på grøn når de sejler ud, så det kan faktisk være svært at finde en plads, selv om der er rigtig mange ledige pladser i hele havnen.

Vores 10 år gamle elektroniske søkort blev opdateret i Lynetten, og så gik turen sydpå for fulde sejl. De sidste 5. min inden broen/slusen ved Falsterbo måtte vi gi lidt motor for at være sikker på at nå åbningen...og fik en lang næse.

Ingen åbning kl. 17, øv - så vi opgav at sejle til Gislövs Läge, og lagde os ind i Falsterbo havn, gik op i restauranten og fejrede vores 18 år bryllupsdag med en dejlig middag.

Ystad

11. Juni gik vi så gennem broen og kanalen kl. 07 og med en vestenvind langs sydkysten til Ystad, hvor vi ankom tidligt eftermiddag kl. 13.

Ystad er en smuk, velholdt by, hvor man ofte ser huse og rosenblomster der matcher hinanden i en smuk kombination.

Kriminalkommisær Wallanders by er bestemt et besøg værd.

Oppe i den maleriske, gamle bymidte var der fuld gang i filmoptagelser til en ny svensk TV-serie, vi gik mellem statisterne og de

gamle biler (ca. 1950 +/-) og endte ved aftenstide foran Thor restaurant på torvet, og fik en skøn fiskesuppe.

Bornholm

6-10 ms fra vest, sol, blå himmel og rebet storsejl, sendte os dagen efter til Bornholm og den lille Søndre bådehavn inde i erhvervshavnen. Her lagde vi Svante til en favørpris på 75 kr/døgnet, - tæt ved Dannebrog og Kronprinsen.

Sikke en velkomst vi fik, der var fuld gang i havnen, et kæmpe krydstogtskib hvor politi og betjente boede, og et stort, amerikansk katamaran-flådefartøj lagde ind, og det myldrede med politi på kajen, marinesoldater i gummibåde, og helikoptere i luften.

Vi blev efter aftale hentet i havnen og boede så sammen med fire gamle venner på en gård, hvorfra vi kørte til folkemødet i Allinge.

Igen i år var det en stor og god oplevelse at se, høre og opleve alle de mærkværdige, fantastiske events, lige fra hjemløses boligproblemer, enmandsdroner, Falungong og den pinlige miljødebat om hvorfor - vi der ved besked, - alligevel flyver som aldrig før, sviner, forurenere, forsilforbrænder og ødelægger jorden for vores børnebørn i et imponerende og accelererende rekord-tempo. Danskeren ligger på 7. pladsen blandt jordboernes største CO2 udledere, - der er evidens for det, - og alligevel fortsætter vi uanfægtet. Johh... der blev rykke lidt i knolden.

Her spiser vi lidt økologisk Fast Food på klipperne i Allinge.

Søndag sejlede vi Svante til Hammer Havn og genså det imponerende Hammershus - og det nye, flottet museum.

Vinden var gunstigt, lidt blæsende fra vest, så mandag sejlede vi nordpå, krydsede Bornholmergattet, og endte om eftermiddagen på Hanö, en lille historisk, usædvanlig smuk Ø med råvildt, fugle og en lille nationalpark.

Om nogle dage er det midsommer, i Sverige den 22. juni, i Danmark den 23. Vi håber vi kan lægge Svante ind i Karlskrona, og via bus og tog, deltage i Lars og Majas kobberbryllups-, føs'dags og Skt.Hansfest på Ødegården ved Ryssbye.

Hanö

20. Juni- Lotta er havnemester, hun er midalderende, lille, solbrun, har lyst hår og lyseblå øjne - og når du lægger

fortøjningen rundt om de nymalede, gule pullerter ved du, at her er alt i orden.

Hanö har en skøn natur, en troldeskov, klippekyst o.m.a.

Vi blev en ekstra dag pga blæst, og fik nogle dejlige ture rundt på øen, før vi sejlede nordpå, altså bare 11 sømil, så var vi i havnebyen Karlshamn.

Efter en provianttur rundt i byen, sejlede vi ud til lystbådehavnen Vindhavn, lige ved indsejlingen til Karlshamn. I gæstehavnen inde i byen, lugter der nemlig fælt fra havnevirksomhederne (Palmeolie eller hvad ved jeg ?), - men her ude, er naturhavnen omgivet af smuk natur. Vi gik en aftentur rundt på Bøen, - og så

det trøstesløse resultat af mere en 6 ugers tørke. Birketræerne havde gule blade, små egetræer, træer i skovbunden, og bregnerne var gået ud. På Hanö var det det samme, tørken havde svedet alting af.

Vejrudsigten d. 21. juni viste blæst, men der var ingen nævneværdig vind da vi sejlede østpå. I stedet for at gå ind til Karlskrona, lagde vi os derfor i en lille naturhavn på Arpö, i skærgården et stykke før byen.

Arpö

Tryk på linket her: <https://kartor.eniro.se/m/1HcGI> og dernæst "karta" oppe i højre hjørne, og dernæst "flyfoto" - forstør og forminsk med fingrene på lpad, så kan du se positionen.

På Arpö mødte vi Gåsemanden, en tysker der boede i et hus uden el og vand, midt inde på øen. Han havde fra Tyskland medbragt 22 gåseæg og havde haft held til at udruge 8. Han havde holdt æggene varme på maven eller hvad ved jeg, og nu var de ved at være teenagere og skulle til at lære at flyve.

Her kommer Gåsemanden i sin kajak, med sine gæslinger.

Nu fulgte gæssene ham overalt, - og vi oplevede faktisk da de fløj for første gang. Det var bare 4 af dem i første omgang, de andre 4 turde ikke rigtigt, - før lidt senere.

På øen stod nogle majestætiske kæmpe egetræer, de må ha stået der i flere hundrede år, og omkredsen på en af dem var så stor, at vi måtte bruge 5 favne for overhovedet at nå rundt. Her står Merete og prøver at favne et af dem..

Karlskrona

Den 22. Juni, med vinden lige bagfra, lænsede vi til Karlskrona. Byen var kong Karl Gustavs bedst befæstede by, med en fantastisk, naturlig beskyttet indsejling fra havsiden. Se linket her, <https://kartor.eniro.se/m/9Tg1R> pos. 1 angiver (hvor vi lå i) havnen, pos. 2 banegården (3 timer med tog fra KBH), pos. 3 Søfartsmuseet.

I Karlskrona havn besøgte vi det nye søfartsmuseum. Her er gamle og nye krigsskibe, en undervandstunnel gennem et virkeligt skibsvrag, hvor du gennem vinduet ser vragedelene og fisk udenfor, - en kæmpe undervandsbåd o.m.a.ting. Alle statsmuseer i Sverige er med gratis adgang.

Den 23. juni, på Skt.Hans aften, kørte vi ind midt i landet med tog og bus, og fejrede sammen med 58 glade mennesker, Larses 40 år fødselsdag - og Maja og Lars kobberbryllup.

Fuldt hus, telte i haven, sol og en lys sommernat, babyer, skønne børn i alle aldre, udsøgt mad og et lille Skt.bål, marsmellows, hjemmebrygget øl og cider, guitar og sang - jeg gir Lars og Maja 6 hjerter med pil opad for en fantastisk fest.

Vel tilbage i Karlskrona genoptager vi kontakten til Zonika med Niels ombord, han er på samme vej og skal op til Oskarshamn hvor hans kone Zoi støder til. Niels har fundet et sted i skærgården lige uden for Karlskrona med godt læ. Vi får positionen via SMS, sejler ud til øen og støder til Zonika.

Det bliver en rigtig god middag, vi går til whiskyen bagefter, og aftenen er smuk, naturen og skærgården stille.

Den 25. Juni sejler vi til det lille, gamle fiskerleje Kristianopel. <https://kartor.eniro.se/m/gKqz>

Kristianobel

Svante skal ha tømt septiktanken, og vi skal ha vand og proviant. Niels lægger Zonika for anker uden for havnen, vejrudsigten lover havblik, - og da vi har tjekket op på Svante og fået proviant, tøffer vi ud og lægger os ved siden af.

Til aften stod den på pillerejer og hvidvin, - og vor herre opførte den smukkeste solnedgang, - i flere akter, - -

- og afsluttede med en skyballet i månens projektør.

Så blev det dagen efter, den 26 juni, vi har sagt farvel til Niels og sejler nu tværs over Kalmarsund til

Øland. Vinden er gunstig, øerne venter forude. Barometer står højt, det konstante høje lufttryk giver lav vandstand, men også sol og sommer.

Fra Kristianobel til Mörbylånga, på tværs over Kalmarsund, er der kun 17 sm - og godt ude i sundet, fik vi en dejlig medvind på 4-6 ms lige ind bagfra. Og med spilerstagen, og et sejl ud til hver side "jogglede" vi afslappet afsted.

Øland -Mörbylånga

Øland er Sveriges næststørste ø, 137 km lang og 16 km bred på det største, landfast i Kalmar med Ølandsbroen, med 2 kommuner, Mörbylånga og Borgholm. Cyklerne kom frem i Mörbylånga, nu skulle vi en tur ind i landet og se Alvaret. Øen har været befolket siden 3500 år før vor tidsregning og Alvaret er et

sparsomt bevokset, ørkenlignende kalkstensområde, på øens indre, - meget unikt. Områderne er "indhegnet" af stengærder, - i kilometervis, - og rejst gennem tiden.

Øland er et solrigt område af Sverige og der findes mange vandre- og cykelruter omkring hele øen. Solen skinnede gennem et laserende skydække og skabte en fantastisk flot halo-ring (når strålerne passerer gennem iskrystaller) omkring sig.

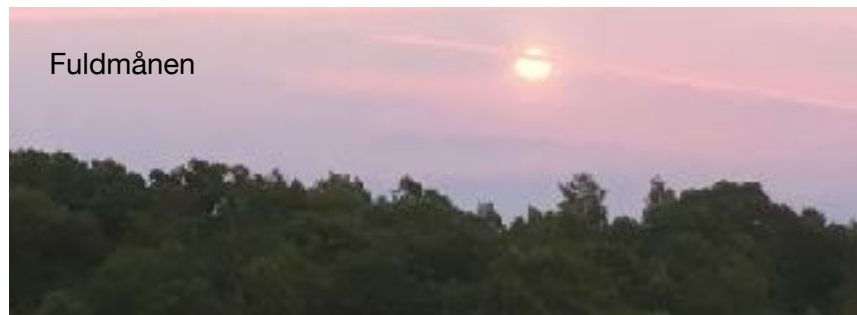
Øland er kendt for de talrige vindmøller og de gamle bevarede møller stod, helt Ingmar Bergmansk, i silhuet op mod de forrevne skyer.

Borgholm

Den 27. Juni sejlede vi videre op gennem Kalmarsund, - under Ølandsbroen, og op til Borgholm havn.

Vejret var gudesmukt, vinden løj, så vi og lagde os for anker bag et fugleskær, tæt vedhavnen, med skoven i ryggen, ca 150 m fra land. Vi lå i en lille bugt - og pludselig knevrede det helt vildt omkring båden - det var en flok på ca 8 mink der var svømmet ud, og forsøgte at komme op i båden, højst mærkværdigt. Vi fik dem heldigvis ikke op af badstigen eller ankerlinen, de svømmede væk og ind til land igen da de ikke kunne komme ombord.

Fuldmånen

Og til aften gik solen ned med en smuk rød himmel, mens fuldmånen stod op, - som altid ved fuldmåne, - diamentralt modsat solnedgangen.

Næste morgen sejlede vi ind i havnen og fik vi vand på, osv., og cyklede en tur op i byen og op til det kæmpe store Borgholm slot.

Tidlig eftermiddag udnyttede vi en sjælden, gunstig søndenvind og sejlede platlæns op gennem Kalmarsund til Byxelkrok, en færge- og fiskerhavn, aller nordligst på Øland (og vores planlagte springbræt over til Gotland).

Byxelkrok

Sejladsen varede godt 4 skønne timer, med fokken spilet ud til styrbord, storeren til bagbord, - og så lænsede vi stille og roligt op gennem sundet for selvstyreren, i stålende solskin, mens kysten gled forbi. Ved 19 tiden nåede vi havn og fik en heldig plads inderst, - der var udsigt til kraftig blæst, så vi var glade.

Efter efter en voldsom nat, med total vindskift og en virkelig kraftig blæst fra nord, lå vi lunt i en spændende, virksom havn med boder, restauranter og fint havneliv. Cykeltur

Typisk Øland, fladt med kalksensgrund

Planen var at sejle fra Byxelkrok til en havn på Gotland. Men et kommende vejrskifte, med kulingvarsel og længere varende

Lille akvarel fra Store Kuggen

blæst, ændrede planerne, - og den 30. juni måtte vi sejlede tilbage til fastlandet for ikke at blæse inde. Vi havde næsten opgivet at sejle til Gotland, og var en lille smule mismodige. Vi fandt en naturskøn bugt som vi kendte fra tidligere, og med læ for nordenvinden og kastede anker. Vi havde masser af proviant og vand med, så vi red blæsten af i ro og mag, og hyggede os et par dage med at bade, spille, læse og få akvarelfarverne frem.

Store Kuggen

HCA sagde engang "at rejse er at leve" og det rummer en sandhed. Det særlige, og intense ved at sejle, - er netop "at leve". På en båd er alt, alt hvad du foretager dig meningsfuldt, - og livet leves intenst og minimalistisk. Båden skal jo efterses, kontrolleres, justeres og repareres. Og sejl, rig, lanterner, el, vand og motor må være i orden når hver sejltur besluttes. Vejr, brændstof, vand, proviant, varighed osv. Men så har du også alt ting omkring dig i en armslængdes afstand hver dag.

Spärö

Efter 2 nætter for svaj i Store Kuggen: <https://kartor.eniro.se/m/ObPAG> sejlede vi mandag den 2. juli lidt mod nord og ind til byen Vestervig, - provianterede og fik vand på, og sejlede straks ud i skærgården igen, denne gang til en lille populær ankerplads, Spärö, helt i læ for alle vinde: <https://kartor.eniro.se/m/cMRah>. Humøret var nu ret højt - på grund af vejrudsigten.

Gotland

Dagen efter var vejret nemlig gunstigt for at gå til Gotland, et langt stræk på godt 50 sm ude i Østersøen, og nu lå vi klar kl. 6 om morgenen og stak afsted i stik øst, ud i de store dønninger. 14 sømil ude forsvandt fastlandskysten og over det åbne hav mødte vi kun 3 sejlbåde før vi anløb Visby havn 8 1/2 time senere. Juhuuu....Sådan fik Merete alligevel sit ønske om at se Gotland opfyldt.

Havnedyret var helt fra den da han tog imod os i en gummibåd og guidede os ind på den sidste ledige plads: "Det er helt fantastisk" råbte han: "havnen er helt fuld nu".

Så vi gik op i havnen, - og der sad svenskere alle vegne, i fodboldtøj, med øller og gloede på storskærme i alle mulige interimistiske telte, boder og stande. Vi satte os et tilfældigt sted og alle hylede og skreg, da Sverige vandt over Schweiz og røg i 1/4

finalen. Så vidt så godt... Vi gik så videre fra havnefesten op i byen, - og her var der også totalt proppet med tusindvis af glade mennesker, SR-TV og hvad ved jeg.....MIN GUD så faldt tiøren - vi var sejlet lige ind til Almedals-veckan 2018, altså fejringen af 50 året i demokratiets tjenst, - Sveriges folkemøde som DK har kopieret. (Og det lige fra Folkemødet på Bornholm).

Visby

Vi blev lidt lammede og sku lig' tá os lidt sammen, for det var jo byen vi kom for at se...

Men byen fik vi også set, en smuk middelalderagtig by med en 3,5 km lang ringmur omkring, en Hansestad med nogle fanatiske gamle huse, kirker og gader, engang dansk indtil midten af det 16 århundrede.

Den får ikke for lidt, vi oser rundt i specialforretningerne og spiser ude hver aften. Og så har byen et microbryggeri der laver en skøn øl, Sweet Bulldog, og en IPA der får englenerne til at synge. Falder du over en øl fra Visby Microbryggeri, så prøv den.

Middelalder ringmuren omkring byen er imponerende og meget velbevaret.

Vi havde oprindelig håbet, at vi kunne sejle rundt til andre havne, køre ind på øen og sejle til nordspidsen af øen og se Fårö.

Og lykken står os bi... højtrykket er stabilt over skandinavien, og vi nyder et roligt hav lige nu, - hvor Østersøen ellers kan være slem med store bølger. Det betyder, at vi kan ligge gratis for svaj, sejle til land i vores Folle Fjolle og nyde naturen, hvis der er læ i en naturhavn. Vinden er stadig mest i nord.

Efter Visby besluttede vi at sejle for kryds mod nord, til en lille fiskerhavn ved navn Själso der bare havde 2 gæstepladser. Vi havde ringet til havnedyret i forvejen, og Mats sagde, at hvis vi kun stak 1.75 m var der ingen problem. Thomas gik sefø'lig lidt for tæt på molen i indsejlingen og kyssede bunden blidt, før vi endelig lå fortøjet langskibs.

Själso

Er et gammelt fiskerleje hvor de lokalt har besluttet, at husene på havnen ikke må bebos og at der må ikke parkeres på havnen. Resultatet er en fredfyldt, lille havn, hvor der hele tiden kommer og går folk, børn, voksne og solbadegæster, der kommer for at nyde freden og stemningen, købe lidt fisk og hygger sig. Alletiders ! "Gillar du fisk ?" spurgte Mats der både er havnemester og fisker. 4 skrubber var inkluderet i havnepengene sagde han, - så middagen var hjemme.

På havnen der, den søndag eftermiddag, var et lokalt selskab igang og en sang tonede ud til os: "Ja, hon må leva - Ja, hon må leva osv" så Thomas tog spaden frem og gik op og spurgte om han måtte gratulerer den 75 årige kvinde ved bordet med en sang.

Hun står med den blå hat og synger med.

Så sang vi Evert Taubes "Så længe skuden kan gå" og et par stykker mere. 2 timer efter havde vi fået kaffe, Bailey og Jordgubbekage - og kendte mange af de lokale fiskere på stedet.

Lummelunda grotten

Vi blev 2 dage i den hyggelige havn. Vi havde faktisk også en plan for besøget, så dagen efter tog vi cyklerne frem og kørte op til Lummelunda grotten, Sveriges længste grotte.

Den blev først opdaget i 1947 af 3 drenge, der udforskede den og holdt det hemmeligt i 7 år, indtil en svensk grotteforsker offentliggjorde, at han havde opdaget Sveriges længste grotte på 75 m. Så røbede drengene deres fund for en journalist som de tog med ind i hullet. Han var for tyk første gang, men tabte sig og først efter 3 mdr. kom han ind.

Grotten er 4,5 km lang og Sveriges største. Vi kunne kun komme 150 m ind i grotten, men det var en spændende oplevelse.

Til aften spiste vi Mats 4 friske skrubber og næste morgen fik vi 4 mere til den videre tur nordpå og sejlede så op til Lickershamn, provianterede, hørte Sverige tabe 1/4 finalen, og gik så ud og så vores første Rauke "Jomfruen" og en del mindre Rauker.

Næste dag satte vi genakkeren og sejlede østover til Lautherhorn, den eneste havn på Fårö.

Fårö og Ingmar Bergman

Havnen var proppet, men vejrmeldingen var rigtig fin, så vi lagde os for svaj i bugten i den gamle vikingehavn og roede cyklerne i land med Folle Fjolle. Link: <https://kartor.eniro.se/m/tQPUH> tryk på "karta" og skift til "flyfoto" (man kan zoome ud og ind med to fingre på en Ipad.)

Den dag cyklede vi ud langs kysten, til et gammelt fiskerleje og så nogle af de fantastiske Rauker, der rejser sig majestætisk op langs kysten, og faktisk er 340 mio år gamle koraller.

Det er faktisk "kun" 8000 år siden Fårö dukke op af havet, efter at trykket fra den sidste is var væk. Øen består af kalksten fra et koralrev, der oprindeligt lå hvor Australien ligger i dag. Øen har en flad, gold og øde strandkant med sten og koralkalksten.

Vi kørte på tværs ind over øen og besøgte Elsie's Café og hendes mærkelige, maleriske skrotbunker af gamle biler m.m.

Ingmar Bergmann ville i 1960 optage en film på Shetlandsøerne, men af finansielle grunde fik bagmændene, efter lange diskussioner, overtalt ham til at besøge Fårö, for om muligt at skyde filmen der. Ingmar Bergman blev med det samme så betaget af øen og dens voldsomme natur, at han skød filmen og flere andre, og endte med selv at flyttede til Fårö, hvor han døde 2007.

Man ved at Fårö har været beboet i 3500 år og øen har et lille, interessant museum, der fortæller om øens historie.

Øens museum er interessant og ligger i tilknytning til Ingmar Bergmans museum, - hvor den store filminstruktørs liv er skildret, og hvor man kan læse om hans værker. I år ville han være blevet 100 år.

Efter nogle fede oplevelser, lange cykelture og lidt ømme i rumpetten af at cykle, skal vi videre, - vi har besluttet at vender stævnen mod syd, og sejler i dag d. 10. Juli ned gennem Farösund og videre ned af Gotlands østkyst.

Slite

Fra ankerpladsen ved Lauterhorn på Fårö, gik vi for den stabile NØ-vind ned gennem Fårösund og ind til den lille handels- og fiskerhavn i byen Slite.

Det er en utrolig grim havn, med et kolossalt, stort kalkværk, kuldepoter, støv og snavs osv. der fylder hele rammen, - og lidt til. Man kan ikke være heldig hver gang. Gæstehavnen lå desuden med indløbet lige op i NØ, hele havnen gyngede, så vi sejlede ud igen og lagde os for svaj nord for havnen, roede ind og gik op i byen og provianterede. Byens gæstfrihed for turister er ikke noget at råbe hurra for, så vi sejlede videre næste morgen. På billedet forlader vi byen og kalkværket og sejler sydpå igen. Vejret er bare OK

Herrvik

Hedder den næste havn, natursmuk, - men indsejlingen ligger lige mod NØ. Hvor naiv kan man være, - der er 10 gæstepladser, fortøjning med bøjle bag højre ydermole. Se linket her:

<https://kartor.eniro.se/m/MHEbV>.

Det blev en urolig nat, skøjten hoppede og vred sig hele natten og kun henad morgenen flovede vinden så der blev lidt ro. - Men vi fik gået en god tur, og mødte et par søde svenskere der lå i den eneste anden båd i yderbassinet - og igen blev vi betaget af den vilde, voldsomme natur langs kysten.

Solnedgangen er en daglig fryd som I også oplever hjemme, - den kalder hver gang på vores kosmiske urfølelser og tidens uendelighed.

Sejlturene er bekvemme hver dag, vi har vinden ind agten for tværs, eller platlæns, 4-6 meter i sekundet, ofte sætter vi selvstyreren - og læser højt for hinanden fra Arturo Pérez-Revertes "Tangodanseren".

Ronehamn

Den 12. Juli sejlede vi til Ronehamn, stadig i det sydøstlige Gotland. Det er en lille handels- og fiskehavn med et dejligt naturreservat lige ved siden af.

Naturen her er helt anderledes end det vi har set hidtil, ligesom om det er bagsiden af urlandskabet med flade, fugtige områder, overstrøet med aflejrede granitblokke og hvad ved jeg, alt sammen båret hertil i isen.

Meget spændende, man skulle ha været geolog på denne her tur. Vi mødte 8 unge mennesker med baby og hund på cykeltur, - hele gruppen lå i telt, inde i reservatet... meget opløftende. <https://kartor.eniro.se/m/qOTT7>. Zoom lidt ud og ind med fingrene.

Dagen efter den 13 juli, sejler vi videre ad Gotlands Østkyst.

Våndburg

Våndburg er en hyggelig "naturhavn", dvs. den ligger smukt i naturen, men er hugget, sprængt ud i kalkklipperne og ligner et kors fra luften. Vi må holde ørene stive, og overholde sømærkerne og havdybderne når vi sejler her, her er mange undersøiske skær.

Kalkklipperne langs kysten er spektakulære, her er Merete på vej op gennem et hul i en Rauke.

Se linket, <https://kartor.eniro.se/m/h35HL> og brug fingrene til at bevæge dig rundt, ud og ind. Vi kører en tur af stien sydpå i reservatet og ser de mange flotte Rauker langs kysten. Her er smukt og meget at se, vores svenske venner fortæller om en cykeltur rundt og til sydspidsen af Gotland, så vi blir her, og cykler næste dag 35 km på de små hjul.

Nogle gange er det som en middelhavsstemning med klipper, oliventræer og cypresser, - men det er enebær og afgræssede småtræer.

Tørken har kvalt næsten alle de afgrøder der ikke er blevet vandet, kornmarkerne er allerede slået nogle steder, andre steder er kornet pjusket, lavt, gult og afbrændt af solen. Her græsser Gotlandske får og alm. kvæg, og vi har set hønsefarme.

Rundt omkring møder vi bevarede bygninger fra fortiden, de små møller eller dette lille hus med tangtag. En stor handelsvarer har været sandstenene, som f.eks. Kronborg er bygget med, men også fortidens slibesten, store som små er udhugget og fabrikeret rundt omkring på Gotland.

15. Juli sejlede vi ned om Gotlands sydspids og op til Burgsvik. Det er et sommerland med havn, husbiler, pensionater og badestrand, som var fyldt med svenskere. Der var liv og glade dage, sommerferien for svenskerne er nu i fuld gang. Vi sprang

med i vandet ude fra molen, spiste pillerejer med rosévin til og gik tidligt i seng.

Øland - Kårehamn

Stævneud næste morgen kl. 07 og krydsede havet mellem Gotland og Øland, gm fart 6,5 kn for genakker, i den mest behagelige sejlads vi har haft, med selvstyrer hele vejen, - læste, soledede og hyggede os under hele overfarten. Eet skib mødte vi, - og så lå vi i Kårehamn, i midten og på øst-siden af Øland.

Ja, livet kan være skønt, - solen varmer, vinden køler, sjælen nyder det uendelige øjeblik af skønhed, fred, glæde og ro - i sekundet, minuttet og timen.

Langs Ølands sydlige østkyst, er der næsten ingen havne, og søkortene meget sparsomme mht dybder mm. Faktisk kunne vi kun bruge oversigtskortet, og selvfølgelig det elektroniske kort, men vi ville den vej ned.

Grönhögen

Vi sejlede fra Kårehamn den 17. Juli om formiddagen, og sejlede platlæns, for svag vind, hele dage og aftenen, indtil vi havde run-

det revet med Sveriges højste fyrtårn **Lange Jan**, på sydspidsen af Øland.

Med lanterneerne tændt gled vi i skumringen stille ind i Grönhögen havn og fandt en plads langsides. Godt trætte ovenpå 11 timers slørsejlads, åbnede vi en flaske god rødvin og tørnede ind.

Den 18. Juli har vi cyklet ud til fyrtårnet, hvor der er et naturreservat for fugle og sæler - og et Naturum (en udstillingsbygning) der fortæller om landskabet, planter og dyr v.h.a. videoer, billeder og planer oma.

Sydspidsen af Øland har en mur der går fra kyst til kyst, opført på befaling af Karl X Gustav i 1653, for at han kunne holde jagter og sine jagt dyr indespærret indenfor området. Ikke den Kinesiske Mur - men dog imponerende.

På det lille Øland har øboerne gennem tiden opført i alt 8 rundborge til at gemme sig i, og til forsvar for alle de fremmede magter der kom sejlende til og angreb øen.

Det var effektivt, for landskabet omkring borgene er fladt land, Alvaret, og uden beskyttelse. I dag cyklede vi ud og så på en af borgene.

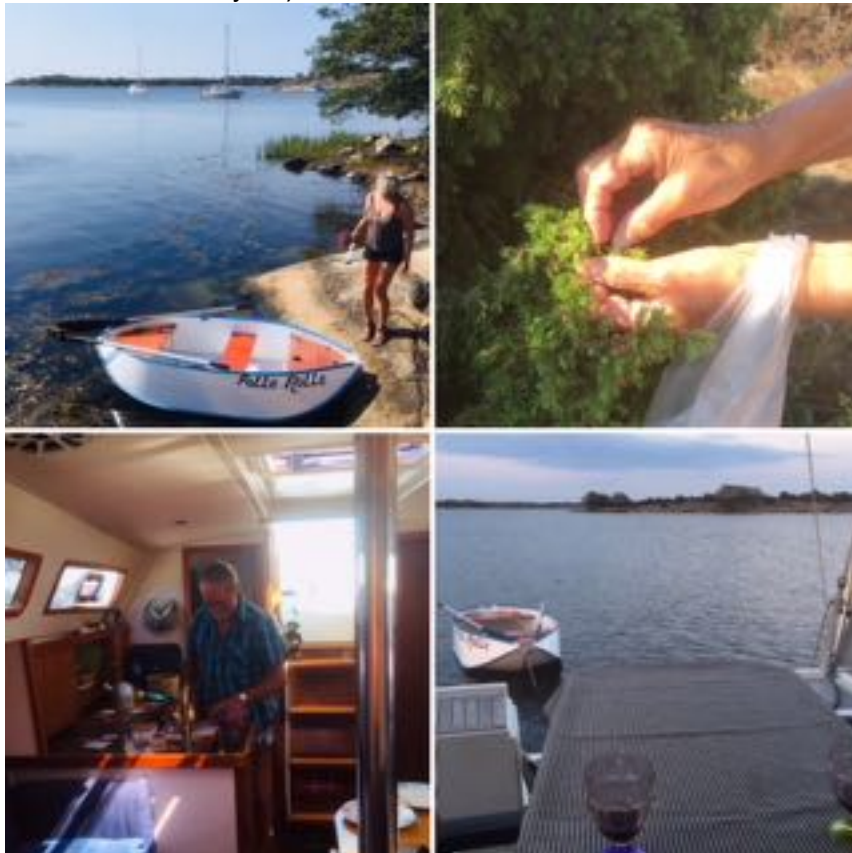
Grönhagen havn, Svante ligger i midten af billedet.- og den genopførte rundborg Ekesborg.

I morgen tidlig sejler vi vestpå, tværs over Kalmarsund til fastlandet. Vi er løbet tør for Gl. Dansk !

Karlskrona

Vi forlod Grönhögen på Øland den 20. Juli tidligt om morgenen kl. 06, for at udnytte den smule vind der kom fra NV og vi gik for motor ind i skærgården før Karlskrona. Vi fik til en god ankerplads, en gammel kending fra 2008, og lagde os ind til Järkö som stedet hedder. Vi var ankommet tidligt og havde en skøn solskinsdag foran os. Så vi roede ind og plukkede enebær på den smukke ø (til at lave en "Don Thomaso Gin Special Järkö" når vi kommer hjem).

Frokost i kabyssen, og slapper med udsigt.

Den 21. juli sejlede vi ind til storbyen Karlskrona, vaskede tøj og tømte septiktank, cyklede rundt i den gamle by fra 1700 tallet, provianterede og gik på restaurant. Herlig aften, med en middelhavsvarm brise.

Herunder er nogle af værftsarbejdernes træhuse fra 1700 tallet, for i Karlskrona opbyggede kongen dengang sin store flåde. En virkelig historie er, at kongen dengang lod plante en stor mængde fredede egetræer på skærgårdsøerne omkring Karlskrona. Han efterlod sig et brev i rigsarkivet, som på befaling først måtte åbnes 200 år efter hans død, og da brevet blev åbnet efter 200 år, havde kongen skrevet, - Nu er egetræerne klar til at blive fældet og kan indgå i den nye, store flåde.

Rønneby

Dagen efter den 22. Juli sejler vi med rebede sejl til en havn ved Rønneby, Rønneby å løber gennem byen der ligger et par kilometer inde i landet, og her lægger os ud på en fredelig marina på Kärön, går en tur øen rundt og ser solnedgangen.

Vi tænker også lidt på brave brandfolk der lige nu kæmper i døgndrift for at redde landets skove og huse fra de uhyggelig mange brande rundt om om i hele Sverige. Selv har vi ikke mærket noget til brandene.

Det er OK at være pensionist, man har virkelig tiden og kan nyde de smukke øjeblikke der kommer og går.

Vi beslutter at blive liggende på den skønne ø og tar cyklerne med i den lille båd der sejler pendulfart ind til fastlandet.

Så går det over stok og sten på de små minicykler, vi skal ind til det berømte kursted Rønneby Brunn, hvor folk fra begyndelsen af 1700 tallet valfartede til, for at drikke kildevandet. Nu er stedet berømt som Sveriges vackreste park, og det er ikke løgn. Slå Rønneby Brunn op i Vikipidia og se selv.

Vi ser de mange smukke huse, et spændende Natrum og får en seniorfrokost til 70 kr før vi cykler hjem efter dagens oplevelser.

Herover en prisliste på karbadene omkring det 1800 århundrede, man må sige det er rimelige priser.... bemærk i sær badeafgiften på en afrivning.....

BADAVGIFTER	
<i>I Badhuset n:r 1, varmbadet, med ensam betjäning, dusch efter badet:</i>	
för varmt karbad	Kr. 2:—
.. .. med tvätta, utöver avgiften för varmt karbad 0:50
.. .. mineralvatten, utöver avgiften för varmt karbad 0:75
.. .. tvålmassage, 0:75
<i>I Badhuset n:r 1, kallvattenskuren:</i>	
Afrivning	Kr. 0:75
Dusch, kall 0:50
.. tempererad 1:—
För tvålmassage, tilläggavgift 0:75

I Badhuset n:r 1, kallvattenskuren: den første behandling, - det er da billigt !

Tjärö

Det er onsdag den 25. Juli, vi er ankret op i bugten ved Tjärö og hvad mon han tænker på, - der i det morgenfriske, grønblå vand ?

I midten af 70'erne sprang Thomas faldskærm i FF-66, vi "tør-trænede" dengang kroppens stillinger i det frie fald i en svømmehal, - det var det tætteste man kunne komme vægtløsheden, når det gik dernedad med 200 km/t.

På Tjärö er vandet er helt klart, når vi stå op og tar en dukkert, - og her kunne vi se ned på 5 m dybde. Det er en pragtfuld ø, hvis man går ind på vestsiden og ligger for anker i bugten. På østsiden, som man ikke kan se fra bugten, er der en større naturhavn med en kaj for lystsejlere, en rutebåd, og desuden et vandrehjem

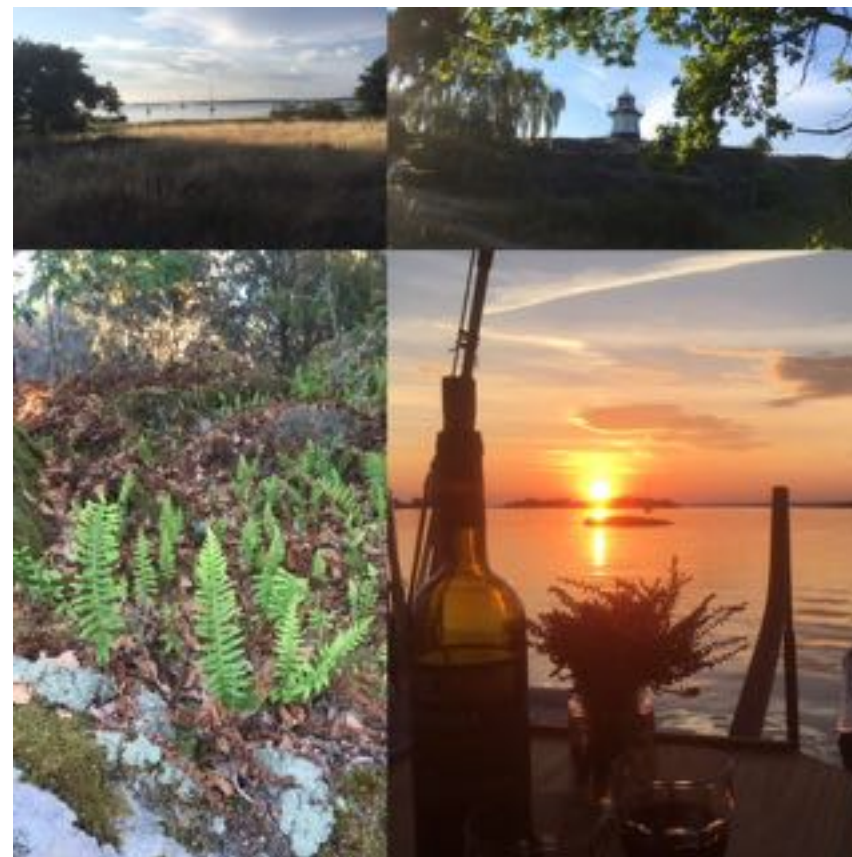
med en lille beværtning. Her myldre det med mennesker der er på ferie, bader og hygger sig. Svenskerne er gode til at skilte.

Der åbnes først op for adgang til naturreservatets småøer den 15/7 hvert år, af hensyn til fuglelivet. Mens hele østsiden og kajen er fyldt med både og mennesker, ligger vi kun 3 både for svaj i bugten, og her har vi en vidunderlig stilhed (for dem der kan li dét). Vores næste Ø ligger ikke langt her fra, og før vi sejler videre spiser vi frokost og tar en gå- og rotur i Folle Fjolle.

Tärnö

26. Juli løber vi ind i bugten ved Tärnö, vi har læst, at den ø må man absolut besøge, for her er der smukt, og det er gratis at ligge ved den lille brygge. Der er godt fyldt op ved bryggen, så vi lægger os for svaj langt inde, der er kun 2.80 m og her ligger allerede 4 andre både. Herover ses bugten, bregnerne, fyrtårnet og solnedgangen.

Vi ror ind og går ture øen rundt. Som på de andre øer, er alle bregnerne visnet pga tørken, men se.. det myldre op med små nye bregner mellem de gamle døde. Naturen er fantastisk . Vi ser et af de ældste træfyrr i Sverige, vi bader hele tiden og snakker med de lokale folk der har hus på øen - og har en dejlig dag. Aftenstunden er betagende, havblik, - en dejlig flaske rød-vin, et lille fugleskær ligger romantisk lige bag os og himlen og solnedgangen er vidunderlig.

Link til øen Tärnö : <https://kartor.eniro.se/m/RuEM3>

Vi tar den med ro næste morgen, ror ind og går en tur på Tärnö Byvej, der er én lang grussti, hvor alle øens huse ligger ud til. Smukke små, gamle huse, ingen biler, bare mågeskrig og en sælsom, fredelig stemning der fylder en med glæde og ro.

Åhus

Efter frokost den 26. Juli, letter vi anker for at sejle til Vodkaens by Åhus der ligger godt 23 sm mod sydvest. Lang indsejling til gæstehavnen, der ligger helt inde i byen. Åhus er en gammel dansk C4 by, en populær ferieby - og restauranterne er fulde af familier og folk. Der er gang i den med øl, drinks, musik, burgere og soft-is, - noget af en omvæltning for os. Om natten, når folk sover, brygges Vodka i de store betonbygninger langs kajen - og hele byen lugter af masken. Ellers er det en fin lille by, vi går også på restaurant og spiser en fin fiskesuppe, før vi går til ro. Link til byen her: <https://kartor.eniro.se/m/e4kde>

Næste morgen handler vi ind ind og sejler videre, vi har vinden i Ø, en frisk halvvind på 8 m/s, og går med 2' det reb i storsejlet til Simrishamn. Der er fest og tivoli på havnen, - vi går lidt rundt og glæder os til at se Blodmånen når solen går ned - øv, lang næse til os, der er skyer og vi ser kun konturerne af månen en enkelt gang. I den lune aften springer børnene rundt på stenene ud mod havet, og vi får et godt skud mod den flotte himmel:

Vinden tér sig rundtosses under højtrykket, den kommer den ene dag fra øst og den næste fra vest, så vi beslutter at udnytte dagens østenvind til at komme så langt mod vest som muligt, så dagen efter kl. 10 står vi ud fra Simrishamn. Først en halvvind, så stager vi fokken da vi runder pynten ved Sandhammeren, slår storsejlet ud til modsat side og går stik vest. Vi får vinden lige bagfra, men den er kun 4-6 m/s, så det går fint for selvstyreren. Vi læser op for hinanden, det går derud af, - vi passerer Ystad, - vinden stiger lidt, og vi går hele tiden 6-7 kn, kursen er optimistisk sat på indsejlingen til Falsterbo kanalen. Vinden til tar hen af aften, - men vi beholder kludene oppe og det er rigtig sjovt at surfe med bølgerne.

Kl. 19.30 slingre vi i kraftig blæst ind gennem den brede indsejling til Falsterbokanalen, hiver kludene ned og gir motoren gas gennem kanalen for at nå bro åbningen, der kun sker hver time. Vi når det, stryger gennem kanalen med 7,5 kn, en kraftig medløbende strøm. Så ruller vi fokken ud og fortsætter, vi har ikke fået aftensmad endnu, - men beslutter at gå op til Klagshamn, en lille hyggelig havn mindre end 7 sm sejlads fra kanalen. Solen er gået ned da vi fortøjer, Thomas har lavet aftensmad på de sidste sømil og vi spiser i stearinlysenes skær, skagenssalat på franskbrød, så stegte lammepølser og kold kartoffelsalat. Trætte og udsejlede med en dag med 68 sm, går vi til ro kl 24, - om natten blæser det.

Klagshamn

4/5 dele af jordens overflade er vand, - 1/5 af jordens overflade kan man bruge til at fortøje ved. Klagshamn er en lille frihavn syd for Øresundsbroen, på den nordlige side er der sandstrand, og vi har ligget her et par dage og nydt sommeren. Se lige hvordan den lille havn er omgivet af skov og strand : <https://kartor.eniro.se/m/9yld3> .

Hvis du forstørre billedet med fingrene, kan du sydpå se Falsterbo Kanalen. Den blev i sin tid blev gravet fordi tyskerne i 1939 nægtede at acceptere den Svenske 4 sømils territorialfarvandsgrænse og havde udlagt søminer der spærrede for adgangen til

Østersøen (uden om Falsterbo Rev). Under krigen gik mange skibe gennem kanalen, bla. Bornholmerfærger, og mange danskere benyttede lejligheden til at flygte fra Danmark ved at hoppe overbord i kanalen og svømme i land.

Langs bryggen ligger de mange små, hyggelige havnehytter, og man kan lægge sin båd til foran, hvis der er grønt skilt.

Lagunen

Den 30. Juli stikker vi næsen nordpå og ind under Øresundsbroen, bare 7 sømil, så lægger vi os ind i den dejlige havn Lagunen, lidt nord for Lindhamn.

Tæt ved havnen ligger den langstrakte strandpromenade Ribersborg, med forskellige strandafsnit og badebroer, i forskellig udformning. Her er en handicap-bro med omklædning og slidsker, strand Wollybold, danseplads, o.m.a.

Her er også et Naturum for Øresunds havdyr og planter hvor man kan komme med en flåde ud på vandet og se i vandkikkert m.m. Inderst og tættest mod Malmö ligger Kallbadehuset på pæle langt ude i vandet, - men den nærmeste strand til Lagunen er forbeholdt naturister og her går man nøgen i vandet.

Her ligger vi så og får branket flæsket, afbrudt af utallige badeure i det skønne, klare vand. Da vi kommer hjem fra nudisterne, ser vi et dansk flag på en båd lige over for.

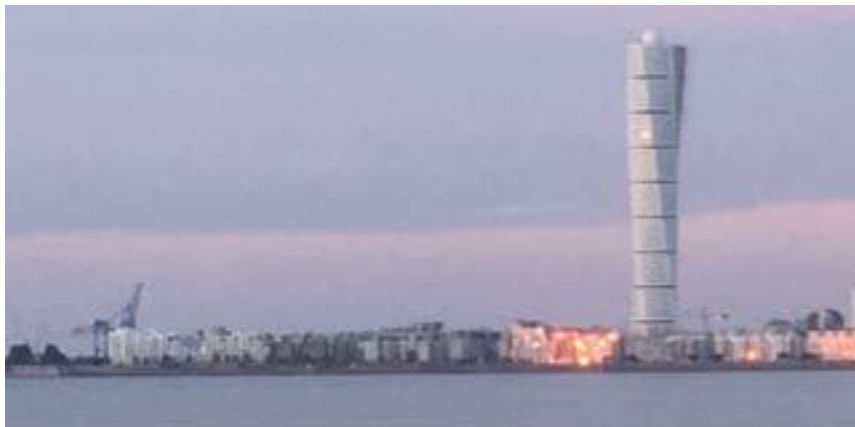
Jahmen, det er jo Amalie II, med Elsebeth og Gert ombord. Vi kører ind og handler, - og så står den på Grønlandske pillerejer og Rosévin resten af aftenen. Vi gamle venner har mødt hinanden så mange gange på sommerferierne, og hver gang har været mindeværdig, - også denne gang.

Svenskerne er jo glade for deres både, - og jeg får Merete på nakken, da en nabo i havnen begynder at polere sit fribord lige over vandlinjen - mens han træder vande. "Se bare siger hun", - "øv for en spytslikker", siger jeg!

Malmö

Vi cykler ind til Malmö og ser på den Gamle By, spiser lækre blåmuslinger og nyder folkelivet. Varmen, solen og duftene skaber næsten middelhavsstemning i byen. På vej hjem langs Ribersborg Strandpromenade, stopper vi ved ved den afdeling hvor der danses, - i aften er det Salsa, og vi nyder at se de dygtige dansere, der i takt med de inciterende rytmer, skaber en cubansk stemning på stranden i aftensolen. Svenskerne kan altså noget her, - der er forskellig dans med instruktører på dansepladsen 6 dage om ugen, Riverdans, Folkedans m.m.

Skovshoved - Gilleleje - Skansehagen

Den 1. august beslutter vi at stryge det svenske gæsteflag og sejle tilbage til Danmark, vi vil krydse op i Øresund så langt vi kan i modvinden. Det går bare ikke rigtigt, vi når kun Skovshoved Havn, men dagen efter kan vi sejle nordpå, lidt for motor og senere sejl - og når om eftermiddagen til Gilleleje Havn.

Havnen er proppet med både og mennesker, og vi provianterer igen, - men ender med at ta ind på "Far til fire" og få en god middag i solnedgangen. Den er smukkere og sjovere denne aften, - med alle de glade menneskerne i relief mod solen ude i klitterne.

Vores lange tur nærmer sig afslutningen, i dag den 3. august, har vi lavet "De 5 tibetanere" og morgenbadet i Kattegats salte vand, og sejlet langs nordkysten, fra Gilleleje til Kikhavn.

Vi ankrer op ud for Mads og Silles sommerhus, ror ind og hilse på ungerne, bader og hygger os inden vi lægger os ind i Skansehagen ved Rørvig for natten. I morgen vil vi sejle til Frederiksværk og pakke sammen. Denne tur har været en af de skønneste sommertogter vi har haft med Svante.

Merete og Thomas - S/V Svante 2018